

систа, нъ той отблъснжлъ прѣд-  
ложенieto.

**Лесбось.** Староврѣменното име на сегашния о-въ Митилинъ, въ Егейско море. Въ старо врѣме тоя о-въ е билъ прочутъ по хубостта на женитѣ си и по разврата между жени и жени, та тоя видъ развратъ е извѣстенъ съ името *лесбоска любовъ*. Виж. *Митилинъ*.

**Лесепсъ** (*Фердинандъ де*). Французски политикъ, прокопателъ на Суезския каналъ и начинателъ на Панамския, членъ на французската академия (1805—1894). Л., род. въ Версайлъ, билъ синъ на франц. консулъ въ разни държави; майка му била сестра на баба ѝ на императрица Евгения (сжпржгата на Наполеона III). Л. се училъ въ Парижъ; на 20-годишна възраст билъ *аташе* на франц. генераленъ консулъ въ Лисабонъ; отъ 1831 билъ франц. консулъ въ Александрия, Ротердамъ, Малага, Барселона; отъ 1848 до 1849 — франц. посланикъ въ Мадридъ, и послѣ такъвъ въ Швейцария. Нъ прѣзъ пролѣтѣта въ 1849, когато избухнжла война въ Римъ между француз. войска подъ начал. на Удино и италиянцитѣ подъ начал. на Гарибалди, той билъ натоваренъ отъ правителството си съ деликатното послание въ Римъ да обюздава французетѣ отъ твърдѣ военнoлюбивото имъ настроение среща италиянцитѣ, като гледа въ сжщото врѣме да задържи французетѣ въ Римъ. Л. откровено увѣдомилъ правителството си за лошитѣ сетинини, които щѣли да произлѣзжтъ отъ насилствената окупация на града, за непопулярността на папската власть, и за истинността на съпротивлението на римскитѣ

жители; той смѣло исповѣдвалъ върването си въ Мациновитѣ благородни стремления. Французското правителство, което вече било станжло реакционерно чрѣзъ Луи Наполеоновото споразумѣние съ духовенството, повикало назадъ Л. и пуснжло франц. войска среща римското население. Л. обнародвалъ въ 1849 една брошура, подъ заглавие *Моето послание въ Римъ*, въ която бранилъ поведението си и исповѣдвалъ съчувствието си съ италиянцитѣ въ борбата имъ подъ Гарибалдивото и Мациновото водителство. Къмъ Мацини, тогава разбитъ и пропжденъ отъ франц. войска въ Римъ, той ималъ смѣлостта да искаже най-горещото удивление на добродѣлитѣ и дарбитѣ му. Французский министръ възложилъ на държавния съвѣтъ да сжди М. де Л. за поведението му въ Римъ; нъ понеже нѣмало обособени обвинения, Л. отказалъ да дава обяснения прѣдъ съвѣта, а обнародвалъ защитата си въ двѣ книги, *Mémoire au Conseil d'Etat*, и *Une réponse à l'Examen des Actes du Conseil d'Etat*.

Лишенъ отъ правител. служба, М. де Л. отишелъ въ Египетъ въ 1854, и като си обезпечилъ съдѣйствието на подкралъ Мохамедъ-Саидъ-Паша, заловилъ се да крои построението на Суезския каналъ. Въ 1856 обнародвалъ плановетѣ си подъ заглав. *Percement de l'isthme de Suez, exposé et documents officiels*. Испрѣчили се много мжчнотии на прѣдприятието. Турското правителство, подсторено отъ английското, отказало разрѣшението си. Египетский държавенъ инженеръ осждилъ проекта като химерически. Прѣдъ тия прѣчки, и съ нуждата отъ грамадни суми пари за направата на канала, М.